

[Lilli Gyldenkilde]

markedsudvalget fra arbejdsministeren. Den siger ganske klart, at på de sidste 7 år er deltidsarbejdet steget med 10 pct., fra 36 pct. til 46 pct., og det er for kvinderne; den står uændret på 4 pct. for mændenes vedkommende. Det siger noget om, i hvilken retning dette vil trække, hvis det bliver en realitet, hvilket det forhåbentlig ikke gør.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Det skal også blive en ganske kort bemærkning. Jeg glemte at sige her til slut for ligesom at understrege, at fremskridtspartiet er positivt indstillet over for venstres forslag, og at vi selvfølgelig vil arbejde positivt med det i udvalget.

Brixtofte (V):

Ganske kort til hr. Taanquist. Man har mere tilovers til familielivet, når man, om end mere effektivt, i de 4 timer pr. dag har været på arbejde, end hvis man har været på arbejde i 8 timer. Det er derfor, mange ønsker at gå på deltid, for at de kan være mere for deres familie.

Med hensyn til hr. Dyremose er det stadig væk det samme argument. Man kan diskutere fra nu af til juleaften, om det ene eller det andet punkt skal aftales. Lovgivningsmæssigt har vi jo gennemført mange ting, som er indført pr. lov og ikke ved overenskomst. Vi betragter det som et gode, at man har ret til at få deltid, og vi mener, at et sådant gode godt kan gennemføres her pr. lov, ligesom arbejdsministeren har planer om at indføre andre goder pr. lov, idet han altså ikke tør overlade det til overenskomstforhandlingerne, fordi han måske er bange for, at det ikke går igennem. På samme måde er vi bange for, at det ikke går igennem, at man kan få adgang til deltid, hvis det overlades til organisationerne selv at finde ud af det. Derfor siger vi: her er et gode, vi ønsker fastsat pr. lov.

Jeg er glad for, at hr. Knud Lind var oppe to gange for at sige, at fremskridtspartiet er 100 pct. enig med venstre i dette spørgsmål, går jeg ud fra. Med hensyn til overenskomsterne vil jeg henvise til det, jeg har svaret hr. Dyremose.

Endelig til fru Lilli Gyldenkilde. SF ønsker efter min mening at ensrette arbejdsti-

den ved at sige, at når man skal have nedsat arbejdstid, skal det være alle, der skal have en mindre arbejdstid. Samtidig siger partiet, at man ønsker at forbyde, at nogle så arbejder mere. Vi andre siger: hvis der er nogle, der ønsker at arbejde mere, så skal de have lov til det; hvis nogen har det ønske, som f. eks. folketingsmedlemmer, at arbejde 14-16 timer i døgnet, så skal de have lov til at more sig med det, det er der ikke nogen, der skal bestemme. Omvendt, hvis der er nogle, der gerne vil arbejde mindre, så skal de også have lov til det. Altså vi ønsker at give større individuel frihed, hvor I efter vores opfattelse ønsker at ensrette.

(Kort bemærkning).

Dyremose (KF):

Hr. Brixtofte har netop i sin replik til mig understreget, hvorfor jeg er betænkelig over for at lovgive omkring dette punkt, ved at henvise til de såkaldte goder, som arbejdsministeren ønsker at indføre ved lov. Vi ønsker netop ikke, at arbejdsministeren bl. a. skal kunne komme med sin tryghedsreform her i salen og sige, at der er præcedens for, at vi lovgiver omkring disse ting. Det er u hensigtsmæssigt, at folketinget flig for flig tager de aftaleelementer, der er, og dermed simpelt hen indkapsler hele arbejdsmarkedsparternes forhandlingsgrundlag til ikke at eksistere. Det er den generelle betænkelighed, jeg har, og henvisningen til arbejdsministerens såkaldte tryghedsreform har gjort betænkelighederne større.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg skal kort sige til hr. Brixtofte, der nævner, at jeg nu to gange har været oppe at bekræfte, at vi er 100 pct. enig med venstre, at vi så mange gange har hørt venstre sige, at der var meget lang afstand mellem venstres politik og fremskridtspartiets politik, og at der bestemt ikke kunne blive tale om samarbejde. Det var det sidste, hr. Christophersen sagde, sidste gang jeg hørte ham. Vi har nu flere gange bevist, at der trods alt ikke er så langt imellem de to partier.

Hermed sluttede forhandlingen.